102

mõrles corpaliter affitiũtur. Ideo ut apertis
ocul' ꝯspitiam⁹. nullũ hoim gen⁹ erũnis ⁊ mi
serijs caruisse. nullũqꝫ temp⁹ a doloribꝰ et la
boribꝫ vacasse ut recte rex ⁊ sapiens salo: dice
re ausus sit. Vidi calũnias q̄ sub sole gn̄ant
et lacrimas innocentũ. ⁊ ꝯsolatorē neminē:
⁊ laudaui magis mortuos q̄ꝫ viuos ⁊ felicorē
vtroqꝫ iudicaui. q̄ nōdũ nat⁹ ē nec vidit ma
la q̄ sub sole fiũt quoniā vniuersa vanitas et
afflictio. Et rursus in eccastico. quid de vniuer
so labore hois. nisi cruciatus ⁊ afflictio. Et sub
dit. Cuncti dies eius doloribꝰ et erũnis pleni
nec p noctem mente requiescit.

Capitulũ. xliij. in quo oñditur homines
in quouis statu viuentes nō solũ penas
exilij. cruciatus ⁊ mortes ⁊ cetera corpa
lia incōmoda assidue pati. ꝫ ⁊ alias diũ
sas intrinsecas mētis afflictiões. vt nus
q̄ꝫ vita aut sorte sua ꝯtenti sint. Et breuit
tangit pticulariter oēs fere huiusmodi
ai querelas ⁊ molestias ad vtrāqꝫ ptē.

Postremo parũ est mortalibus quas
pauloante enarrauim⁹ miserias ne
dixerim supplicia. calamitates ⁊ peñas
corporales ppeti: nisi plurimis alijs mentis

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG